



GREKISKA NAMN OCH LÅNORD

Åke Lundström 1994

Under medeltiden läste ytterst få västeuropéer gammalgrekiska. Men man kände väl till den grekiska kulturen genom läsning av Cicero, Seneca och andra romerska författare. Därför kom latinets betoningsregler – och länge också den latinska stavningen – att tillämpas.

I de moderna språken är stavning, uttal och

betoning ytterst skiftande. I svenskan används numera den grekiska stavningen men den latinska accenten. (Inte heller av moderna geografiska namn behåller vi alltid det ”riktiga” uttalet: London, Paris, Hamburg – eller ens ursprungslandets namnform: Roma, Napoli, Firenze, Italia, Sicilia.)

gammalgrekiska	i latinet	i nutida svenska
Hómeros	Homérus	Homéros
Aischýlos	Aéschylus	Aíschylos
Euripídes	Eurípides	Eurípides
Sokrátes	Sócrates	Sokrates
Pláton / Apóllon	Plato / Apollo	Platon / Apollon
Diónysos	Dionýsus	Dionýsos
Héphaistos	Hephaéstus	Hefaístos
Heraklés	Hérakles (Hércules)	Hérakles (Hércules)
Epíktetos	Epictétus	Epiktétos
Heléne	Hélena	Heléna (men ”sköna Hélena)
Achilleús	Achíllés	Akíllés
Odysseús	UlýsSES (Ulíxes)	OdýsSEUS
Eurydíke	Eurýdice	Eurýdike
Iphigéneia	Iphigenía	Ifigenía
Aineías	Aenéas	Aenéas / Enéas
Lysistráte	Lysístrate	Lysístrate
Aías	Aiax	Aiax
Pátroklos	Pátroclus	Pátroklos
Tháleia	Thalía	Thalía
Pheidías	Phídias	Fídias
Pelopónnesos	Peloponnésus	Peleponnésos
Athínai	Athénae	Aten / Athen
Olympía	Olýmpia	Olýmpia
Delphoí	Délphi	Délfi
Aígina	Aegína	Aigína (nygrek. Égina /éjina/)
Kréte	Créta	Kreta
chárisma	charísma	karísma
diámetros	diámetrus	diámeter / diaméter
kátharsis	cathársis	katársis
kathédra	cáthedra	katéder
litótes	lítotes	lítotes /litótes
mechané	máchina	maskin
prostátes	próstata	próstata / prostáta